

GŁOS POMORSKI

Rok 2.

(GAZETA POMORSKA)

Nr. 48

Pranumerata miejscowa: W ekspedycji miesięcznie 250 mk., kwartalnie 750 mk., z odnośnieniem do domu mies. 270 mk., kwart. 810 mk. Przedpłata na pocztę miesięcznie 275 mk., kwartalnie 825 mk. — W razie nieprzewidzianych wypadków, jak strejki, przeszkody techniczne itd. prenumeratorzy nie mają prawa żądania niedostarczonych numerów lub zwrotu prenumeraty.

— — — Rękopisów nadesłanych nie zwraca się. — — —

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem.
Redaktor Naczelny przyjmuje od godziny 6-tej do 7-tej po południu

Reklamy: — Przed tekstem 150 mk., w tekście 130 mk., za tekstem 150 mk. za wiersz — Dla W. M. Gdańska i Prus Wschodnich 3 wzgl. 9 mk. niemieckich. — Dla zagranicy 3 wzgl. 15 mk. niemieckich. Adm. nistracja nie przejmie odpowiedzialności za termin ogłoszenia inserat

Ogłoszenia: Wiersz nonpareilowy osmiotamowy lub tego miejsce dla wojew. Pomorskiego i Poznańskiego 30 mk. Dla innych województw 45 mk.

Rachunek bieżący: Bank Związku Sp. Zarobk. i Danziger Privat-Bankbank Gdańsk i Grudziądz
Konto czekowe: Gdańsk nr. 2980.

Konto Pocztove: Kasa Oszczędności Oddział w Poznaniu nr. 20119.

Redakcja i Administracja:
Groblowa 27/29.

GRUDZIĄDZ, wtorek, dnia 21-go lutego 1922

Telefon Nr. 50 i 51.

Kalendarz: Wtorek Eleonory p. Wschód słońca 8.08 zach. 6.21, wschód księży. 4.42, zach. 1.29 — Środa: Kat. S. Piotra w Ant. Wschód słońca 8.06, zach. 6.23, wschód księży. 5.27, zachód 2.24.

Połączenie Wileńszczyzny z Polską.

Uchwała przyjęta w Sejmie obrzwią większością. — Manifestacje na ulicach i nabożeństwo w katedrze.

Wilno, 20 lutego. (Pat.) Na dzisiejszym posiedzeniu Sejmu przyjęta została 96 głosami przeciw 6, przy wstrzymaniu się od głosowania 6 posłów, uchwała zasadnicza orzeczeniowa (w brzmieniu w tych dniach przez nas podanem dosłownie wraz z wczoraj podanemi poprawkami). Wstrzymali się mianowicie od głosowania posłowie P. P. S. i grupa Mickiewicza.

Po zakonunikowaniu przez marszałka wyniku głosowania wśród zebranych posłów zapanował, niedopisania entuzjazm. Wszyscy posłowie wstają z miejsc. Zaśpiewano „Rotę”. 3 posłów zawiesza w sali na trybunie marszałka sztandar Rzeczypospolitej.

Publiczność, zgromadzona przed Sejmem wznosi niemiłkające okrzyki. Orkiestra gra hymn narodowy.

Wilno. (A. W.) W niedzielę rozpowszechniono w Wilnie odezwę pod tytułem „W chwili historycznej”.

Odezwą wzywa mieszkańców miasta Wilna, aby w poniedziałek o godz. 5 i pół po południu zbrali się przed Sejmem, skąd wszyscy łącznie z posłami sejmowymi po przyjęciu uchwały orzekającej, mają się udać do katedry. Odezwą oświadcza, że w chwili tak osobliwej wolno, a nawet należy, porzucić na jedne godzinę warsztat pracy, aby w manifestacji stwierdzić naszą jedność i wolę niezłomną.

POCHÓD MANIFESTACYJNY I NABOŻEŃSTWO W KATEDRZE.

Wilno, 20 lutego. (A. W.) Pochód, sformowany przed Sejmem, przeszedł przez ulice miasta z muzyką i śpiewami. Ludność z obnażonemi głowami witała pochód okrzykami „Niech żyje Polska”, „Niech żyje Piłsudski”.

Katedra była tak szczelnie zapełniona tłumami na-

bożnych, że straż marszałkowska z trudnością przeprowadziła marszałka i posłów.

Kazanie wygłosił ks. Kulesza, proboszcz parafii św. Ducha.

Rozpoczął słowa św. Jana o miłości. Wspomina, że Unia Horodelska, temi słowy rozpoczęta, powstała z miłości, — że obecnie upadła przemoc, a tryumfuje miłość, i oto wracamy do Ojczyzny w imię Boga Wszechmogącego, w Świętej Trójcy Jedynego i Królowej Korony Polskiej, co w Ostrej Świeci Bramie.

„Te Deum” zaintonował marszałek Sejmu, ks. Arcybiskup Hryniewiecki, który potem udzielił błogosławieństwa zebranemu ludowi.

Na nabożeństwie obecnym był ks. Biskup Bandorski i cała kapituła. Biskup Matulewicz był nieobecny. Uroczystość zakończyła się o godz. 8 wieczorem.

Rosja gotuje się do nowej wojny?

Moskwa. (A. W.) Dnia 18 bm. rozpoczęto w Rosji mobilizację komunistów, urodzonych w latach 1899, 1900 i 1901. Według informacji urzędowych mobilizacja ma na celu prowadzenie intensywnej propagandy wśród czerwonej armii. Mobilizacja komunistów przeprowadzona zotanie równocześnie na kolei murzańskiej. Zmobilizowano bataliony kolejowe.

Według wiarogodnych informacji w komisariacie dróg i komunikacji otrzymano poufny rozkaz zmobilizowania wszystkich urzędników z wyjątkiem tak zwanych odpowiedzialnych. Ponadto szpital w Bruhisku otrzymał rozkaz przygotowania łóżek na ewentualne przyjęcie 6000 chorych.

Zarządzenia te tłumaczone są dwójako: Jedni utrzymują, że Sowicy grożą zakłóceniem pokoju, chcą wymóc przyspieszenie konferencji genueńskiej i pomoc dla Rosji; drudzy widzą w nich ostatnią próbę władz przyspieszenia dowozu nasion i wielką akcję ratunkową. Pierwsi uzasadniają swe twierdzenie przerzuceniem wojsk w kierunku zachodnim, drudzy przytaczają jako dowód przeciw twierdzeniu pierwszych rozpoczętą demobilizację młodszych oficerów. W związku z tem przewidywana ma być dalsza demobilizacja.

Ryga. (A. W.) Pisma tutejsze podają alarmujące wieści o rzekomych przygotowaniach wojennych Rosji sowieckiej na granicy Polski.

Warszawa. (Tel. wł.) Trocki, który czuje się obecnie panem sytuacji w Rosji, gdyż odrzucono wniosek Lenina o zredukowanie armii o połowę, wygłosił na wiece garnizonów moskiewskich mowę, w której powiedział m. in.:

„O ile wynikiem konferencji genueńskiej będzie zmniejszenie napięcia ogólnej sytuacji politycznej, będziemy mogli przystąpić do demobilizacji jednego dalczego rocznika. W każdym razie będziemy przygotowani na wszelkie ewentualności. Nie wolno nam przeczczać niebezpieczeństwa nowej wojny. Jesteśmy tak zorganizowani że powołanie tylko połowy naszej armii pozwoli nam przeciwstawić się atakom przeciwników daleko odporniej, aniżeli dawniej. Jeżeliby doszło do walki, to rokować będziemy o pokoju dopiero wtedy, gdy nasi najbliżsi sąsiedzi, Polska, Rumunia i Finlandja staną się republikami robotniczo-chłopskimi.

Moskwa. (A. W.) Lenin poważnie zachorował na rozstrój nerwowy.

Z ostatniej chwili.

ROSJA WOBEC ŻADAŃ FRANCJI

Moskwa. (PAT.) „Prawda” ogłasza opinie i komentarze w sprawie warunków francuskich, od których uzależnione być ma uznanie Rosji sowieckiej. „Prawda” nie uważa warunków tych, ogłoszonych w „Tempsie”, za ostatnie słowo Francji, okoliczności bowiem zmuszają do stanowiska bardziej jedynaczego.

ROKOWANIA POLSKO-GDAŃSKIE.

Warszawa. (A. W.) Nowe rokowania uzupełniające polsko-gdańskie rozpoczną się w Gdańsku 22 lutego.

DE NICOLA UTWORZYĆ MA GABINET WŁOSKI.

Rzym. (Pat.) Król powierzył De Nicolii utworzenie nowego gabinetu. Nicole zastrzegł sobie czas do namysłu.

ORGANIZACJE KOMUNISTYCZNE W FINLANDJI.

Helsingfors. (Pat.) W Abo wykryto całą organizację centralną fińskich komunistów. Aresztowano kilkiesiąt osób, w tej liczbie kilkunastu żołnierzy.

DELEGACI ANGIELSCY DO GENUI.

Rzym. (Pat.) Delegatami angielskimi na konferencję genueńską będą Lloyd George i lord Curzon.

PRYMAS DAIBOR U PAPIEŻA.

Rzym. (Pat.) Ojciec Święty przyjął dziś na posłuchaniu kardynała prymasa Dalbora.

ZAWODY NARCIARSKIE W ZAKOPANEM.

Zakopane. (Pat.) W dzisiejszym dniu kulminacyjnym w skokach juniorów i seniorów naogół rezultaty przyniosły zwycięstwo narciarstwu polskiemu. Wobec konieczności jednak skombinowania wyników z biegu kolegijm sędziów przyznał I nagrodę i tytuł mistrza Koldovskému Karolowi (Czechosłowacji), II nagrodę otrzymał Krzeptowski, III nagrodę otrzymał Karcewski Eugeniusz.

„Gdańsk pozostaje niemieckim”

Gdańsk. (PAT.) W drugim dniu zjazdu niemieckiej partii postępowej wiceprezydent miasta Gdańska dr. Loening wygłosił na posiedzeniu delegatów referat na temat polityki zagranicznej Wolnego Miasta Gdańska z uwzględnieniem stosunku Gdańska do Polski. Polska — oświadczył Loening — usiłuje wciąż jeszcze przekroczyć przyznane jej w Gdańsku uprawnienia i nie chce uznać, że Gdańsk jest i pozostanie

miastem niemieckim. Węzły krwi są silniejsze, aniżeli wszystkie traktaty. Naszego niemieckiego charakteru nigdy nie damy sobie wydrzeć.

(Co to, to nie. Charakter niemiecki, a szczególnie mądrość polityczna niemiecka przemawia z występu p. Loeninga aż nadto! Red.).

KONFERENCJA W BELGRADZIE.

Warszawa. (A. W.) Według informacji „Przeglądu Wicczornego” przedstawicielem Polski na konferencji przygotowawczej w Belgradzie ma być poseł w Charkowie p. Puławski.

TOWARY ŁÓDZKIE ODCHODZĄ DO ROSJI.

Warszawa. (A. W.) Z Łodzi wydano już pierwszy transport do Rosji w ilości 60 wagonów towarów zamówionych przez przedstawiciela Rosji Górczakowa.

SYTUACJA NA SYBERJI.

Paryż. (PAT.) Były poseł Stanów Zjednoczonych Crane po powrocie z Rosji syberyjskiej zamieszcza w „Matinie” opis rozpaczliwej sytuacji, w jakiej znajdują się kraje syberyjskie i podkreśla nienawiść, jaką żywi ludność tamtejsza do ustroju sowieckiego.

AMERYKA WSTRZYMUJE TRANSPORTY DO ROSJI.

Moskwa. (PAT.) Ameryka zawiadomiła rosyjski urząd do spraw handlu o wstrzymaniu transportów z żywnością aż do uregulowania odnośnych spraw przez konferencję w Genui.

Upraszamy o wczesne odnowienie prenumeraty na miesiąc marzec.

Administracja „Głosu Pomorskiego”

Minister Skirmunt o sytuacji.

Na sobotnim posiedzeniu komisji spraw zagranicznych zabrał głos minister Skirmunt i omówił sytuację międzynarodową Polski.

Ponad wszystkimi sprawami — wywołał minister góruje konferencja genueńska. Zasadniczym naszym dążeniem jest, aby Polska na tej konferencji nie była odosobniona, lecz występowała łącznie z jakąś grupą państw. Oczywiście nie w tym celu, aby wystąpić przeciwko innej jakiej grupie — lecz dlatego, by łatwiej i skuteczniej można było porozumieć się ze wszystkimi państwami. Dążymy więc do uzgodnienia postępowania naszego z jednej strony z Francją, Czechami i Rumunją, z drugiej — z państwami bałtyckimi.

Uderzyło nas, że program konferencji jest niejasny, rozciągliwy i że przeto konferencja grozić może wielu niebezpieczeństwami, a w każdym razie niespodziankami. Dlatego 25-go stycznia Min. zwróciło się do posłów naszych w Paryżu, Pradze i Bukareszcie, aby przedstawili odpowiednim rządów te możliwe niebezpieczeństwa i sprecyzowali następujące punkty: 1) domagamy się nienaruszalności traktatu wersalskiego, 2) równorzędności państw w sprawie odbudowy, 3) wyłączenia zobowiązań, któreby naruszały samodzielność państw na rzecz konsorcjum odbudowy.

Zjazd państw bałtyckich.

W pierwszej połowie marca ma się odbyć zjazd ministrów spraw zagranicznych: polskiego, litewskiego, estońskiego i fińskiego.

Domagamy się dalej, aby o ile odbędzie się przedwstępna narada ekspertów, dopuszczono do niej Polskę i małą Ententę.

Domagamy się również uznania traktatu ryskiego przed konferencją w Genewie.

Konferencji nie można się spodziewać przed Wielkanocą.

Przechodząc do innych spraw, p. Skirmunt stwierdza, że dopiero podpisanie umowy handlowej z Francją pociąga za sobą wejście w życie umowy politycznej i konwencji wojskowej.

Wspomniawszy o traktacie zawartym z Czechosłowacją, nie wchodząc zresztą w ich treść, minister podkreślił, iż co do Galicji Wschodniej — mamy dane, że nie będzie ona przedmiotem obrad w Genewie. Sprawa udzielenia Galicji Wschodniej autonomii kulturalnej jest w toku badania, ale Rząd jest zdania, że nie należy z tem obecnie występować. Rząd będzie dążył do tego, aby rozwiązanie jej zostało przesądzone, o ile będzie miał zagwarantowaną pewność, że pójdzie w dobrym kierunku.

Co do Wileńszczyzny, minister ze względu na zagranicę wypowiada się za dwustronnością aktu i za mającym się uchwalić statutem autonomicznym, któryby w treści swojej odpowiadał samorządowi.

W dyskusji

pos. Rataj wyraził zadowolenie ze stanowiska rządu w sprawie genueńskiej, uważa jednak podkreślenie nieetykalności traktatu ryskiego za niewystarczające, podobnie jak za niedostateczne podkreślanie Galicji Wschodniej. Przestrzega, że sprawa ostatnia może narzucić się sama na konferencji.

P. Skarbek uważa, że sprawę małopolską można poruszyć jedynie wówczas, gdy się będzie miało pew-

ność, że wyda rezultat korzystny, w przeciwnym bowiem razie lepiej jej nie tykać.

P. Marjan Seyda wyraża powątpienie, czy rządowi polsk. uda się przed Genewą załatwić jednocześnie i Galicję Wschodnią i granice wschodnie. Jeżeli będą na to widoki, jest za ich poruszeniem, jeśli zaś widoków takich nie będzie, radzi raczej nie występować na terenie ogólnym, a starać się natomiast bezwzględnie o zabezpieczenie się przeciwko negatywnemu wpływowi sprawy na konferencji, a to przez zażądanie od Francji, Czechosłowacji i Rumunii tudzież od państw bałtyckich zgody nawet na zerwanie konferencji genueńskiej, o ileby wysunięto tam niekorzystnie dla nas kwestie granic wschodnich, lub Wschodniej Małopolski. Jeśli chodzi o deklarację ministra, to dotyczy ona taktyki politycznej, ale p. Skirmunt nie wspominał nic o treści programu ekonomicznego, z którym Sejm musi się zapoznać, między innymi z kwestią tranzytu niemiecko-polsko-rosyjskiego.

Zdaniem p. Liebermanna (soc.) musimy się sami zdecydować na program w sprawie Wschodn. Małopolski jeszcze przed konferencją genueńską.

P. Dubanowicz podziela stanowisko p. Seydy w sprawie Galicji Wschodniej, sprzeciwia się jednak wszelkim dyskusjom na temat autonomii małopolskiej.

Min. Skirmunt przyznaje, że jeśli tylko sukces w sprawie Małopolski będzie prawdopodobny, to rząd przystąpi do pozytywnego załatwienia sprawy na całym terenie, w każdym wszakże razie godzi się na program zabezpieczenia się przed niespodziankami na konferencji.

Pos. Dębski (lud.) wskazuje, że niezłałatwienie sprawy małopolskiej wywoływa wśród Rusinów ferment, na co replikuje ks. Lutosławski, że jakkolwiek formę autonomii zaproponujemy, to spotka się ona z opozycją ruską. Co do Genewy, mówca żąda przedstawienia programu ekonomicznego, albowiem dobór ludzi, powołanych przez rząd do komisji, jest jednostronnie aktywistyczny i może budzić słuszne podejrzenia, iż bieg spraw pójdzie w kierunku dla nas niepożądanym.

P. Perl przestrzegał przed optymizmem w ocenianiu sowietów i domagał się interwencji u aliantów, aby wyjaśnić, co znaczą wojownicze mowy Trockiego. P. Rosset żądał przygotowania statutu dla Wschodniej Małopolski, na co pos. Teodorowicz zaznaczył, że nie możemy występować z żadnym statutem, póki Rusini nie zasiądą w Sejmie polskim.

P. Skarbek wskazał, że nie można oddzielać sprawy Galicji Wschodniej od całości granic wschodnich, albowiem uznanie traktatu ryskiego rozwiązuje i tamtą sprawę; statystyka wykazuje wzrost żywołu polskiego w tej ziemi o 15 proc.

Ostatni przemawiał pos. Dąbski, który poparł koncepcję pos. Seydy i rzucił myśl porozumienia się w tej sprawie z sowietami i Włochami. Przypomniał, że za min. Sapiehy Włochy godziły się uznać sprawę Galicji wsch. za przesadzoną, za cenę deklaracji polskiej przeciw Habsburgom; Sapieha odpowiedzi korzystnej Włochom nie udzielił, a nawet agentom habsburskim udzielał paszportów!

Dalsze narady w tej sprawie, a także w sprawie wileńskiej zostały odroczone do środy 22 b. m.

się tu szczególnie latem, wiele wycieczek do nas zagłada, a niema, kłoby się nimi zajął. Ale może i ten brak wkrótce będzie usunięty. (O. K. Z.)

WIEC ZJEDNOCZENIA ZAWODOWEGO POLSKIEGO

odbył się wczoraj wieczorem na sali pod „Białym Orłem“.

Przewodniczący zebrania po sprawozdaniu wyników konferencji z prezydentem miasta w sprawie polepszenia losu robotników oddał głos p. Nowakowi, który w dłuższej przemowie przedstawił zebranyemu obecnym stan układów z władzami (pp. min. Wybickiem i wicemin. Wachowiakiem). Wspominając podczas swoich wywodów, iż należy odczekać stosownej chwili i wtedy jako silnie zorganizowani wystąpić energicznie, mówca wskazał na skutki strajku w Poznańskim, gdzie członkowie dostawali po 3, 4 i 5 lat więzienia. W tej chwili powstało rozgoryczenie w sali i odczywały się głosy, iż tchórzów takich, którzy się obawiają kar więziennych, nie potrzeba w Związku. Głosy te skierowane przeciw pp. Nowakowi i Stattkiewiczowi, nie usławały, tak, iż p. Stattkiewicz, który chciał zabrać głos, nie mógł przemówić. Wreszcie udało się p. Nowakowi choć na chwilkę uspokoić zebranych, poczem tenże wskazał, iż wzburzenie to świadczy o wielkim braku zrozumienia krytycznego położenia, i że głównymi inicjatorami rozgoryczenia na Z. Z. P. są niepowołani i nieczylni temu Zjednoczeniu komuniści i niezorganizowani robotnicy.

Zabawny kawał zdarzył się, gdy wskazywano ze sali, iż burzyciele ci są za kurtyną, przed którą zarząd zasiadywał. Wtedy zarząd udał się za kurtynę celem poszukiwania tych rozbijaczy wiecu. Oczywiście, wyniki w tym poszukiwaniu były marne, gdyż „duchów przeciwdzielnoczeniowych nie można było wykryć. Wywołało to ogólny śmiech na sali, tak, iż długo jeszcze sala się nie uspokoiła. Po ożywionej dyskusji przemawiał jeszcze poseł Reder, który wskazywał na brak zrozumienia sprawy pałacej, jaką jest bezrobocie i podwyżka płac. Proponował on 300 marek wynagrodzenia i natychmiastowe rozpoczęcie układów z Syndykatem pracodawców. W dyskusji dalszej proponowano rozmaite wnioski, i to 50 proc. od października począwszy

— POSEI ROMUALD WASILEWSKI, znany wiktosowy agitator i od pewnego czasu sekretarz generalny stronnictwa wiktosowego na Pomorzu (P. S. L.) — wżeniwszy się na Pomorzu, stał się zagorzałym Pomorzynem — od pewnego czasu pod osłoną nietykalności poselskiej, ize w „Gaz. Grudz.“ według wszelkich reguł demagogicznego podjudzania.

Nim się z p. W. rozprawimy, jedno pytanie pozwlimy stawić pod adresem wydawcy „Gaz. Grudz.“, p. komisarza WIKTORA KULERSKIEGO. Odpowiedź p. nie wyjaśni sytuacji. Otóż, czy p. komisarz solidaryzuje się nie tyle z temi atakami, ile z kłamstwami, które „nietykalny“ posługuje się, izec nietykalny przeciewno mu stronnictwa i działaczy z przeciwnego obozu, ale i nadużywając hasła „Ojczyzna i Wiara“ dla swej kłamliwej propagandy.

Nasze sprawy polityczne.

CIEKAWY NACZELNY „STRÓŻ PRAWA“. „Kurier Warszawski“, „Rzeczpospolita“ i „Gaz. Warszawska“ podają szereg skandalicznych faktów, dotyczących osoby ministra spraw wewnętrznych p. Downarowicza, które zdolne są przysporzyć Polsce smutnej sławy w Europie, a p. Downarowicza robią bohaterem dnia.

Oto na posiedzeniu warszawskiej Rady Miejskiej przedstawiono wniosek nagły komisji mieszkaniowej, protestujący przeciwko naruszeniu prawa rekwizycji mieszkań przez ministerjum spraw wewnętrznych, wzywający magistrat do wydania urzędowi mieszkaniowemu polecenia niewykonywania w przyszłości niezgodnych z prawem żądań władz państwowych.

Chodziło o to, że p. minister Downarowicz, chcąc wygodnie mieszkać i nie chodzić o kilka domów dalej na obiady, kazał za pośrednictwem urzędu mieszkaniowego wyrzucić z mieszkania szewca p. Ożge i przenieść go na inną, odległą ulicę, mimo, że p. O. miał już w okolicy swej wyrobioną klientelę. Komisja mieszkaniowa Rady miejskiej zapobiegła wykonaniu bezprawnego zarządzenia.

Do skandalicznej tej sprawy powrócimy jeszcze **O TERMIN NOWYCH WYBORÓW.**

Zgodnie z postanowieniem konwentu seniorów w sobotę u p. marszałka odbyła się konferencja przedstawicieli klubów sejmowych przy udziale delegata rządu min. Stęśłowicza w sprawie ustalenia prac Sejmu.

P. ks. Lutosławski (Z. L.-N.) zapoznał obecnych opracowanym przez siebie projektem, pozwalającym załatwić w krótkim terminie, jaki pozostał do czasu rozwiązania obecnego Sejmu, wszystkich najpilniejszych ustaw.

P. Rataj w imieniu ludowców oświadczył, że w obłysłanych na komisji zagranicznej wyjaśnić mu Skirmunta uznaje za pożądanym termin 25-go czerwca, nie widzi żadnych trudności, o ile tylko okaże się wykonalnym.

Z długiego szeregu ustaw, Komisja uznała za niezbędne załatwienie następujących ustaw:

W komisji konstytucyjnej: ordynacje wyborcze do Sejmu i Senatu, uchwała o zarządzeniu wyborów, regamin Zgromadzenia Narodowego, ustawę o języku państwowym.

W komisji skarbowo-budżetowej: ustawę o podatku od wzbogacenia się, o dannie wyrównawczej, budżet na r. 1922, ustawę o wartości marki polskiej.

Rząd uznaje nadto za niezbędne: ustawę o stanie wyjątkowym i wojennym.

Załatwienie ustaw o stowarzyszeniach i zgromadzeniach i o czystości wyborów uznano za konieczne.

OJCIEC ŚW. DO SEJMU.

Kancelaria sejmowa komunikuje, że na telegram, wystosowany przez Marszałka Sejmu z powodu wyboru Papieża Piusa XI, nadeszła z Rzymu od Kardynała sekretarza stanu następująca odpowiedź:

„Ojciec Święty bardzo wzruszony życzeniami i wyrazami hołdu, przesłanymi przez Sejm, składa gorące podziękowanie. Zachowując najlepsze wspomnienia, przesyła Panu Marszałkowi i członkom Sejmu swe ojcowskie błogosławieństwo. Kardynał Gaspari“

Nauka, literatura i sztuka.

S. P. PROF. LUDOMIR TARASZKIEWICZ. Warszawska „Gazeta Poranna“ donosi: Zmarł w Warszawie, przeżywszy lat 77, jeden z najwybitniejszych cywilistów polskich s. p. prof. Ludomir Taraszkiewicz. Zmarły był wychowawcą szkoły głównej. W ostatnich latach pracował jako radca prokuratorji generalnej, oraz jako profesor uniwersytetu warszawskiego, gdzie wykładał procedurę cywilną. Wśród studentów zmarły cieszył się wielkim szacunkiem zarówno ze względu na swą głęboką wiedzę, jak i z powodu serdecznego, ojcowskiego stosunku do młodzieży. Cześć Jego pamięci!

de dziś, i od dziś począwszy dalsze 50 proc. podwyżki. Układy z pracodawcami uchwalono dziś jeszcze rozpocząć; trwać mają najdłużej 5 dni, a gdy wtedy nie dojdzie do skutku, wtedy pozostaje jedna droga otwarta — silnie zorganizowany strajk.

Na tem zakończono wiec który dziś okazywał niezbite dowody, iż, ize się coś psuje w państwie enperowskim Z. Z. P.

Życie kulturalne na Kresach.

Z Wejherowa donoszą nam: Pod względem ilości towarzystw o charakterze kulturalno-oświatowym i społecznym, Wejherowo pewnie nie stanie na ostatnim miejscu. Nie wszystkie towarzystwa wykazują żywotności, niektóre spią snem sprawiedliwego, mimo wielkiej aktualności swych zadań i konieczności pracy. Do najżywoźniejszych należy niewątpliwie T. C. L. rozwijające się znakomicie pod kierownictwem ks. Partyki. W krótkim czasie zdołało ono zorganizować dużą bibliotekę miejską, z której korzystają setki czytelników ze wszystkich sfer społeczeństwa, a oprócz tego zorganizowało cały szereg bibliotek po wsiach pow. wejherowskiego. Towarzystwo to również nosi się z myślą o otwarciu w najbliższym czasie drugiego w Polsce Uniwersytetu Ludowego i w tym celu nabyło już grunt i budynki w pobliskiej wsi Błyszewie. Obecnie zorganizowano z ramienia towarzystwa „Kurs przygotowawczy“ dla chłopców, zamierzających wstąpić do szkół średnich i przygotowuje się cały cykl odczytów popularnych z najrozmaitszych dziedzin. Również czynniem jest Tow. Czytelników Ludowych przy urzędowaniu każdej uroczystości czynnym i przy każdej sposobności spieszy z pomocą innym towarzystwom, jak np. harcerzom, którym ustąpiło salę na zabawy: ile wiec szybkim krokiem postępuje naprzód spolszczenie naszego miasta, to w drugiej mierze zawdzięczyć to należy właśnie działalności T. C. L. W jego ślad wstępuje „Tow. Przyjaciół sceny“, oświetlające występiami swemi wieczorki, które w swoim repertuarze prócz całego szeregu drobnych komedijek i dramacików, za sztuki takich autorów jak Al. Fredry i Rydla. A gra amatorów jest niepoślednia. To też podczas przedstawień daje się odczuć naraz prawdziwy entuzjazm, a nawet ize. Ostatnio wystawiło Tow. na dochód Komitetu „Ratujcie dzieci“: „Gwiazdę Syberji“, na wieczorku styczniowym „X. Pawilon“, a na swej zabawie „Dwie bliźny“ — Fredry. Z Towarzystw młodzieży na szczególne uwagę zasługuje organizacja harcerstwa, obejmująca cztery drużyny męskie i dwie żeńskie. Szkoda tylko, że do organizacji tej garnie się głównie młodzież szkolna. Robiono wprawdzie usiłowania stworzenia drużyn pozaszkolnych, lecz dotąd były one bezskuteczne.

Nie pomyślało dotąd miasto nasze o zorganizowaniu Oddziału Tow. Krajoznawczego. A tak wiele dałoby się tu zrobić! Wszak Wejherowo — to miejscowość klimatyczna, posiadająca i zdrowe powietrze i wspaniałe położenie. Setki przejezdnych przesuwają

Z życia sejmowego.

W ostatnim tygodniu wzniosło Chrześcijańskie Narodowe Stronnictwo Pracy kilka ważnych interpelacji.

Pierwsza, którą poniżej podajemy, tyczy konkurencji, którą internowani żołnierze Bałachowicza, wytwarzali rzemieślnikom w Tucholi — jak wiadomo, obóz internowanych znajduje się pod Tucholą.

W interpelacji czytamy:

Samodzielni rzemieślnicy z Tucholi i okolicy skarżą się na poważną szkodę, wyrządzaną im przez internowanych w obozie tucholskim żołnierzy z byłej armii Bałachowicza. Podczas kiedy rzemieślnicy tamtejsi a szczególnie szewcy cierpią pod brzemieniem surowca, internowani Bałachowiczanie, otrzymują surowiec w wielkich ilościach i konkurują z polskimi rzemieślnikami, którzy płacą podatki od wykonywanego procederu. Uważam, że odbieranie możliwości zarobkowania obywatelom, spełniającym swoje obowiązki, przez ludzi narodowości obcej, niezwiązanych na stałe z tutejszym powiatem, nieuchodzi.

Wobec powyższego niżej podpisany zapytuje:

Czy Pan Minister Spraw Wojskowych jest gotów

- 1) wyświetlić, kto obozowi internowanych w Tucholi, surowce (skóra itp.) dostarcza i
- 2) spowodować zmianę stosunków, na korzyść rzemieślników powiatu tucholskiego.

Wniosek powyższy jest tak jasny i wyraźny, że nie ma dwóch zdań, że rząd powinien nie tylko wyjaśnić sprawę, ale i zapobiec tej nieuzasadnionej konkurencji, podcinającej byt rzemiosła polskiego na Pomorzu.

Tak brzmi pierwsza interpelacja. Druga tyczy ważnej sprawy święcenia niedziel i świąt. Czytamy w niej:

We wszystkich dzielnicach Polski istnieją i obowiązują przepisy prawne, nakazujące święcenia niedziel, oraz świąt i zabraniające w te dni prac zarobkowych, otwieranie biur, sklepów, kantorów, używanie podwładnych do pracy zawodowej za wyjątkami przewidzianymi w ustawodawstwie.

Pomimo to, wbrew obowiązującym przepisom, w bardzo licznych wypadkach narusza się niedziele i święta pracami niedozwolonymi. Władze zaś administracyjne i urzędy powołane do czuwania nad zakazem pracy nie zwracają uwagi w bardzo wielu wypadkach na przekroczenie i nie pilnują przestrzegania ustawy o święceniu niedziel i świąt i nie karzą przestępstw.

W bardzo wielu bankach, sklepach, spółkach akcyjnych, kantorach, biurach, zniwala się część urzędników i personelu do przybywania do biur w niedziele, celem załatwienia korespondencji itd., szczególnie w godzinach przedpołudniowych.

Co więcej władze i urzędy państwowe i samorządowe w tym względzie same dają przykład stałego przekraczania ustawy wyznaczają konferencje, urzędową pracę, zjazdy itp., których urzad nie w niedziele i święta nieusprawiedliwia wyjątkowa i niezwykła konieczność państwa.

Zarzut niedostatecznego przestrzegania obowiązujących przepisów spotyka także Ministerstwa — nie wyłączając Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz Pracy i Opieki Społecznej, które, w pierwszym rzędzie powołane są do pilnowania przepisów w dziedzinie pracy i świąt obowiązujących.

W Polsce nie istnieją przepisy prawne, któreby zwalniały urzędy państwowe ogólne od obowiązku przestrzegania świąt wszystkich obywateli. Czynności zaś, o których mogłyby być dokonane bez szkody dla państwa we dni powszednie.

Niezgodne z prawem prace niedzielne i świąteczne

- a) zniwalają cały szereg urzędników, woźnych, portierów, slug itp. do pracy zabronionej w dni świąteczne — zabierając przysługujący im czas wolny. Z obawy utraty posad, ludzie ci nie mogą stawiać oporu bezprawnym żądaniom swoich przełożonych;
- b) zadają gwałt sumieniu katolików, którzy zobowiązani są do uczęszczania na nabożeństwo — a na skutek bezprawnie im zarzuconych zajęć

ADWOKAT LANGOWSKI — GDAŃSK.

„Kaucja sądowa” przy sądach gdańskich dla „obcokrajowców”

PRZED I PO UMOWIE POLSKO-GDAŃSKIEJ Z DN. 24. 10. 1921 R.

Według ustaw gdańskiego obywatel polski, wnoszący do sądu gdańskiego powództwo, podług praktyki dotychczasowej wystawiony jest na trudności, z których opinia polska naogół nie zdaje sobie dostatecznie sprawy. Ważną tu przedewszystkiem odgrywa rolę t. zw. „kaucja obcokrajowa”. Stan rzeczy i po podpisaniu umowy polsko-gdańskiej nie tylko nie zmieni na lepsze przeciwnie, w szerokim zakresie jeszcze pogorszy. Warto więc choćby pokrótce zająć się tą sprawą; by z jednej strony przedstawić publiczności polskiej faktyczny stan rzeczy, z drugiej zwrócić uwagę czynnikom powołanym na konieczność unormowania stosunku Polski do Gdańska sprawiedliwego.

Ordynacja o kosztach sądowych niemiecka (Deutsches Gerichtskostengesetz) § 81 opiewa, iż w każdym postępowaniu cywilnym powód lub inny wnioskodawca wpłacić winien do kasy sądowej zaliczkę, wynoszącą co najmniej pojedynczą taksalną w wysokości najwyższej stawki w jednej instancji. Ściągnięcie należności tej jest rzeczą administracyjną kasy sądowej. Sąd jako taki powiadamia kasę swoją o wszczęciu przez powoda postępowania, kasa sądowa wyznacza zaliczkę i śledzi

niedzielnymi i świątecznymi, obowiązku swego dopełnić nie mogą;

- c) unicestwiają społeczne zadania niedziel i świąt, które mają przecież stanowić przerwę zajęć dlatego, aby zapewnić odpoczynek potrzebny pracującym.

Nadmierzna i bez wytchnienia dokonywana praca może być dozwoloną jedynie w chwilach wyjątkowych — w czasach zaś normalnych przez nadmierne przemęczenie pracowników, nie korzyść, ale — szkodę przynosi państwu.

W prywatnych zaś stosunkach niedzielna praca powinna być ograniczona do praw dozwolonych wyjątków.

Wobec tego zapytujemy Pana Ministra Spraw Wewnętrznych:

- a) czy znane Mu są stosunki wyżej określone?
- b) jakie zamierza poczynić kroki, by zapobiec dalszemu znieważaniu niedziel i świąt przez pracę zarobkową prywatną i w urzędach? i
- c) jakie zamierza poczynić kroki by podległe mu władze:
 - 1) zapobiegły nadużyciu i
 - 2) karały stwierdzone nadużycia.

Trzeci wniosek, świadczący o wysokim zrozumieniu moralnej wartości urzędnika, tyczy ważnego zagadnienia, by najwyżsi urzędnicy w państwie przestrzegali prawo. Czytamy tam:

Ze sprawozdań w prasie, którym dotąd nie zaprzeczono, wynika, że p. Kiernik, prezes Głównego Urzędu Ziemskiego w czasie pertraktacji z Komitetem Episkopatu, wobec zarzutu, że parcelacje są bezprawnie dobra duchowne oświadczył, że Minister Rolnictwa istotnie „zarzycykował” parcelacje.

Tem samem stwierdził p. prezes Głównego Urzędu Ziemskiego, że zarówno on sam, jak i pan Minister Rolnictwa zdawali sobie sprawę, iż dokonywują czynności wchodzące poza zakres przysługującym im kompetencji, i z całą świadomością przekroczyli obowiązujące im prawo działalności pana Ministra Rolnictwa, oraz prezesa Głównego Urzędu ziemskiego w tym wypadku zmierzają ku uszczupleniu — wbrew przepisom prawnym — praw Kościoła katolickiego, jako właściciela dóbr duchownych i poduchownych i ku stworzeniu faktów, dokonanych przed zawarciem układu z przedstawicielami Kościoła katolickiego.

Postępowanie takie nie liczy z godnością Państwa Polskiego, ani z obowiązkiem członków Rządu Polskiego, który w pierwszym rzędzie powinien czuwać nad ścisłym i lojalnym wykonywaniem praw.

Wkraczanie przez członków Rządu lub urzędników, zrównanych z Ministrami na tory niezgodne z prawem i wymogami lojalności, wprowadza do czynności rządowych samowolę i lekceważenie prawa obowiązującego.

Członkowie Rządu polskiego nie powinni w czynnościach swoich kierować się myślą, że wolno im nadużywać powierzoną im władzę wobec słabych.

Stwierdzamy nie mniej, że nie liczenie się z obowiązującym prawem przez członków Rządu i najwyższych urzędników państwa, działa demoralizująco na urzędników, którzy widząc, że najwyżsi ich przedłożeni nie liczą się z przepisami prawnymi, nakładować ich również będą w dowolnem naginaniu prawa.

Wobec tego zapytujemy Rząd:

- a) czy znany Mu jest wypadek wyżej opisany?
- b) czy wstrzymało czynności parcelacji dóbr duchownych i poduchownych, wykonywane bezprawnie?
- c) czy i jakie poczynił kroki, by w przyszłości zapewnić lojalne wykonywanie uchwalonych praw przez władze państwowe.

Tyle ostatni wniosek, w obecnej chwili tembardziej ważny, że jaskrawo krytykuje postępowanie nie tylko p. Kiernika, ale — o czem jeszcze nie wiedzieli interpelanci przy wnoszeniu swego wniosku — i P. Ministra Spraw Wewnętrznych.

od powoda. Sąd jako taki tymczasem nie odmawia czynności swej: wyznacza terminy, rozpatruje sprawę i w danym razie rozstrzyga, choćby powód z jakichkolwiek bądź przyczyn nie zapłacił owej zażądanej przez kasę sądową zaliczki.

Inaczej z powodów „obcokrajowych”. Podług § 85 cytowanej ordynacji dla niego zaliczka trzy razy wyższa, niż zaliczka zwyczajna. Ustęp IV tegoż paragrafu zaś opiewa:

„Przed wpłaceniem tejże zaliczki odmawia się jakiegokolwiek sądowej czynności, o ile powód nie uprawdopodobni, iż zwłoka spowoduje dla obcokrajowca szkody wogóle nie możliwe do wyrównania.”

Wyjęte są z przepisu tego tylko pewne zgóry określone konkretne rodzaje powództw, a mianowicie, o ile chodzi o sprawy wekslowe, roszczenia z hipoteki krajowej i powództwo, wniesione z powodu zawezwania publicznego, skargę wtórną (Widerklage) w wszczętym już procesie; wyjęte dalej przypadki, iż powodowi przyznano już przez sąd gdański prawo ubóstwa lub jeżeli chodzi o przypadek taki, że i dla gdańszczanina przed sądami krajowymi obcokrajowca nie żada się zaliczki tej obcokrajowej. — O ile nie zachodzą wspomniane wyjątki — sąd z góry nie rozpatruje sprawy, nie wyznacza ani terminu do rozprawy; skarga wogóle zatem nie może być wszczęta. „Zanim się sprawa załmujemy, wrzód zapłaci!”

Drugą stroną medalu: kosztu adwokata przeciwnika. Podług § 110 ordynacji procesowej niemieckiej pod temi samymi, w cytowanym powyżej § 85 warunkami

W kilku słowach o wszystkim.

(telegramy streszczone.)

NIEMCY.

W kołach politycznych uważają, że uznanie rządu sowieckiego de iure przez Niemcy, przewidziane przed konferencją geneńską zostanie odłożone, gdyż akt ten ujemnie wpłynąłby na stanowisko Niemiec na konferencji geneńskiej i wzmocniłby opozycję przeciw gabinetowi Wirtha.

*

ROSJA.

Urzędowo donoszą, że głód w okręgu czuwaskim przyjął okropne rozmiary. Ostatnie surogaty zjedzone. Wskutek głodu zarejestrowano 131 tys samobójstw.

pozwany, nie składając wyjaśnień co do istoty sprawy w procesie z „obcokrajowcem”, zgłosić może ekscypcję nie złożonej rekoimii na pokrycie kosztów sprawy. Nie wdaje się przed wpłaceniem teje przed sądem z powodem obcokrajowcem; sąd przed zaplaceniem nie wydaje wyroku, na wniosek strony pozwanej stawia powodowi czasokres do wpłacenia, zaliczki; po bezskutecznym upływie terminu tego na wniosek pozwanego skargę oddala z formalnego jedynie powodu, iż przeciwnikowi nie złożono rekoimii na pokrycie kosztów sądowych. Wysokość tychże kosztów zaś sąd sam oznacza podług taksy adwokackiej. Nie chodzi jedynie o kosztu adwokata, przeciwnika co do jednej instancji: Sąd Rzeszy niemieckiej rozstrzygał, iż złożyć musi obcokrajowiec zgóry kosztu pierwszej i przyszłej instancji.

Niżej podana tabela daje pojęcie o tem, ile złożyć powinien obcokrajowiec zgóry, zanim przystąpić może do prawidłowego procesowania o swa pretensję. Wysokość oblicza się podług obiektu na podstawie ordynacji o należnościach adwokackich i sądowych, obowiązującej od 1 stycznia 1922 r.:

1) Obiekt 1 000 mk.	a) zaliczka sądowa	315 mk.
	b) zaliczka adwokata	467 mk.
		Razem 792 mk.
2) Obiekt 10 000 mk.	a) zaliczka sądowa	990,00 mk.
	b) zaliczka adwokata	1362,60 mk.
		Razem 1352,60 mk.
3) Obiekt 50 000 mk.	a) zaliczka sądowa	2790,00 mk.
	b) zaliczka adwokata	3369,60 mk.
		Razem 6159,60 mk.
4) Obiekt 100 000 mk.	a) zaliczka sądowa	5040,00 mk.
	b) zaliczka adwokata	5124,60 mk.
		Razem 10 164,60 mk.
5) Obiekt 1 000 000 mk.	a) zaliczka sądowa	30 360,00 mk.
	b) zaliczka adwokata	26 184,60 mk.
		Razem 56 544,60 mk.

Przy zestawieniu powyższem policzono przy kosztach adwokackich tylko jedną instancję. Zwykle możliwe są dwie instancje. Należy w przypadku takim powiększyć zaliczki adwokackie (litery b) mniej więcej o 1/2 razy. Stawki do 1 stycznia 1922 były coprawda nieco niższe. Nietrudno sobie wystawić, jakim było położenie stron naszych polskich, skoro podciągnięto ich także praktyka sądów gdańskich pod miano obcokrajowców, płacących stawki niemieckie marki naszymi polskimi. Równała się praktyka taka dla kupca polskiego wobec gdańskiego jego dłużnika kompletnemu odmówieniu wszelkiej ochrony prawnej. Mianowicie wszczęte za czasów sławnego pierwszego targu gdańskiego (Danziger Messe) liczne sprawy sporne pozostały naszego kupca polskiego w stanie absolutnego bezprawia, bo uniemożliwiona dla niego była z powodów faktycznych ochrona przed tutejszymi sądami, dostępnemu mu jedynie za poprzednim złożeniem kaucji w walucie niemieckiej. I stosownie praktykę tę z początku do powodów państwa polskiego z wszystkich ziem polskich. Wychodząc raz z zasady, iż Polak, to w Gdańsku „cudzoziemiec”, pyłano się jedynie o to, ażali Gdańszczanom zagwarantowana w Polsce w procesach wzajemność. Nie pomogły przedstawienia i zażalenia nasze, wniesione do władz i sądów gdańskich z zasadniczego założenia, iż wbrew traktatowi pokojowemu art. 104 liczb 5 upośledza się poddanych polskich w stosunku do gdańszczan i zagwarantowane „równomierne traktowanie” pozostaje farsą.

Nastąpiła wreszcie zmiana w stosunku przynajmniej jednej dzielnicy do Gdańska: b. dzielnicy pruskiej. Rozporządzeniem osobnem — niestety przejściowego charakteru — Ministerjum b. dzielnicy pruskiej zagwarantowało Gdańskowi, iż obywatele jego w Polsce pod względem rekoimii na kosztu procesu na równi traktowani będą przez sądy polskie z poddanymi polskimi, t. j. że zaliczki „obcokrajowej” nadal się wymagać od nich nie będzie.

Pomijam kwestję, czy koniecznem było wobec traktatu pokojowego art. 104 liczb 5 to przyznanie gdańszczanom wzajemności na terytorjum polskiem. Od czasu rozporządzenia tego notowałśmy dodatni fakt, że od rodaków naszych, przynajmniej z b. dzielnicy pruskiej pochodzących nie żadały sądy gdańskie owej zaliczki „obcokrajowej”. Cała zaś reszta Polski, jak z początku tak i nadal, pozostawała pod wyżej omawianym stanem wyjątkowym. Dla czego i dla reszty Polski nie chwycono się przynajmniej drogi obranej przez Ministerjum b. dzielnicy pruskiej, by praktycznie — jeżeli się sprawa nie dała się przeprowadzić zasadniczo dla całej Polski wprowadzić ulepszenia, dociec nie zdolaliśmy.

Wiadomości bieżące.

Grudniadz, dnia 21 lutego 1922 r.

TEATR POMORSKI (Strzelnica):

Wtorek: „MIŁOŚĆ CYGAŃSKA“ — operetka.

BIBLIOTEKA I CZYTELNIJA T. C. I. otwarta w dni powszednie od godz. 5—7, dla dzieci w środy i soboty od godz. 4—5

MUZEUM otwarte w środy i soboty od godziny 12 do 2, w niedziele i święta od godz. 11 do 2.

—** Z TEATRU POMORSKIEGO. W ostatniej chwili przypominamy przedstawienie dzisiejsze operetki melodyjnej „MIŁOŚĆ CYGAŃSKA“ z pierwszym występem nowej śpiewaczki p. Góreckiej oraz debiutem p. St. Bachnerówny.

W środę premiera przepięknego dramatu Żeromskiego „PONAD ŚNIEG“, arcydzieła językowego w naszej literaturze.

—** WYJAŚNIENIE. Odnośnie wczorajszych uwag, dotyczących „Wieczorku tanecznego starszych harcerzy“ dowiadujemy się, że wieczór ten urządzą nie „starsi harcerze“, ale „starsi uczniowie seminarium męskiego“ (pierwotne zaproszenie, mówiące o „starszych harcerzach“, zostało w ostatniej chwili zmienione).

Wieczór ten — odbędzie on się dzisiaj — nie będzie też — jak mówi zaproszenie — wieczorkiem tanecznym, ale składać się będzie z części artystyczno-muzycznej, przeplatanej deklamacjami itd., poczem nastąpi dopiero jako rodzaj nagrody plasy młodzieży.

Oczywiście opieka ze strony dyrekcji i ciała profesorskiego seminarium rozumie się sama przez się, opieka ta rozciąga się i na zaproszenia, których nie wysyła się młodzieży innych zakładów naukowych bezpośrednio, ale jedynie pod adresem rodziców. Jednym słowem kontrola z jednej strony, a opieka i szkoły i rodziców z drugiej jest w każdym kierunku na takim wieczorku zapewniona.

Tyle dla wyjaśnienia sprawy. Miło nam podać do wiadomości publicznej, wyrażając jedynie nadzieję, że na przyszły raz forma zaproszeń od razu będzie tak ujęta, że nie da żadnych powodów do nieprzyjemnych nieporozumień.

—** MONIUSZKO śpiewa i tańczy dziś, jak już wczoraj donosiliśmy, i o czem dziś jeszcze raz przypominamy.

—** JEDNA Z BOLACZEK. Dowiadujemy się, że wciąż jeszcze nie ustalono niepunktualne wypłacanie pensji urzędnikom i funkcjonariuszom Pol. Państw. na Pomorzu.

Przykre położenie urzędników jest ogólnie znane i wszędzie omawiane. Dyskusji na ten temat nie chcemy wszczynać na nowo, ażeby nie pogłębiać rozgoryczenia. Urzędnik — obywatel zdaje sobie sprawę z tego, że wobec niernormalnego jeszcze stanu naszej gospodarki finansowej nie wszystkie jego życzenia mogą być spełnione. Jednakże pracując z poświęceniem, ma prawo domagać się punktualnego wypłacania poborów miesięcznych.

Choć pensja nie wysoka — a rodzina liczna — oświadczył nam jeden z urzędników policyjnych — przy dobrym obliczeniu i oszczędnym gospodarowaniu „jakoś się wystać musi“. Trzeba wprawdzie w budżecie wydatków domowych skreślić np. opalenia jednego i drugiego pokoju, zrezygnować z udziału jakiegokolwiek rozrywce, gdzie wstęp kosztuje 100 lub 200 mk., a gdzie trzeba, choćby przez wzgląd na kelnera zamówić z filiżankę kawy, — skreślić kupno krawatu, kołnierzyka lub tytu (o większych częściach przyodziewku ani marzyć), jednakże jakoś miesiąc się przebrnąć i niepotrzeboby sprzedawać lub zastawiać biżuterji itd., gdyby pensje nasze wypłacano nam regularnie co pierwszego każdego miesiąca.

Lecz co się dzieje? Gdy z takim upragnieniem oczekiwany 1-szy się zbliży, rozpoczynają się dla urzędników Policji Państwowej gorzkie dni zwątpienia. Do rzadkości należy bowiem wypłata pensji w dniu 3 lub 4 miesiąca, zwykle dzieje się to znacznie później, w tym miesiącu dopiero 11 lutego.

Jak sobie tłumaczyć te opóźnienia? Kto temu winien? Jest to wprost karygodne niedbalstwo czy niedołęstwo. Wśród urzędników przypuszcza się ogólnie, iż ktoś prawdopodobnie z tego korzysta. Nikt urzędnikowi powodów nie wyjaśni, ani on tego nawet nie żąda, boć policja jest na to, aby słuchać i rozkazy wypełniać.

Informator nasz, którego wywody podaliśmy powyżej, zaznacza, że urzędnicy policyjni spodziewają się, że może ie-

den z postów naszych zainteresuje się ta sprawa i postara się o jej zbadanie!

Gdzież pozostanie godność urzędnika P. P., gdy tenże zalegać będzie z zapłatą komornego, gdy, żyjąc w niepewności, kiedy pensję otrzyma, zmuszony będzie pożyczać lub szukać kredytu u kupców? Jak to pogodzić z honorem urzędnika, jak pogodzić z ustawą o Policji Państw. i instrukcją służbowa, która opiewa wyraźnie, że pożyczanie pieniędzy podlega karze?

—** CIĄGLE JESZCZE JEZYK HAKATY panuje w niektórych instytucjach.

Do Redakcji naszej przyniesiono dwa pisma „Banku Dyskontowego“ w Grudniadzu, które po niemiecku wystosowane zostały na niemieckich formularzach do Polaka o nazwisku brzmiającym czysto po polsku. Fakt ten musimy napiętnować, publicznie, boć chyba „Bank Dyskontowy“ może sobie pozwolić na polskie formularze i polskie siły biurowe. Prosimy nie zapominać, że żyjemy — a więc i Bank Dyskontowy — w Polsce, i że podobna opieszałość, czy też zła wola zakrawa na prowokację.

—** POSADY DLA ŻOŁNIERZA. Z Wydziału Osad Żołnierskich M. S. Wojsk. komunikują:

Dla zasłużonych byłych wojskowych (oficerów i szeregowych) wszelkich zawodów (lekarzy, nauczycieli ludowych, adwokatów, inżynierów, handlowców, rzemieślników, kolejarzy itd.), którzy będą mieli stałe miejsce zamieszkania w miastach i miasteczkach Kresów Wschodnich, zostanie w roku 1922 wydzielona pewna ilość parceli podmiejskich (w rejonie do 3 km od miast) wielkości od pół do trzech hektarów.

Pozatem Wydział O. Z. czyni starania o uzyskanie dla powyższych wydatnej pomocy budowlanej iakoteż kredytów na uruchomienie warsztatów rzemieślniczych.

W marę otrzymania bliższych szczegółów co do miejscowości, gdzie powyższe działki powstają, zostaną reflektanci powiadomieni, nadmieniamy, że nadział zależny będzie od wykazania posiadanych kwalifikacji oraz faktycznej gotowości osiedlenia się, pierwszeństwo będą mieli ci, którzy już osiedli na Kresach.

Podanie należycie udokumentowane można składać w Reiteracie Osad Żołnierskich przy D. O. K. Nr. VIII.

—** REDUTA ARTYSTÓW. Po kilkumiesięcznej swej pracy artyści „Teatru Pomorskiego“ urządzają w dniu 24-go bm. na sali „Bazaru“ bal maskowy p. t. „Reduta Artystyczna“.

Dochód z tego balu przeznaczony jest na dochód Artystów. Przypominamy wobec tego, iż Grudniadz da wyraz swego uznania i podziękli tym, którzy nas często bawili, i przybędzie tłumnie na zabawę.

Bliższe szczegóły programu, który zapowiada się nader urozmaicono, podamy w numerach następnym.

—** BAL LOTNIKÓW (korpusu oficerskiego wyższej szkoły lotników) odbędzie się w piątek, a zapowiada się — jak nam donoszą — doskonale.

—** MASKARADA TOW. WIEDZY WOJSKOWEJ, zapowiedziana w myśl programu zabaw na wtorek, dnia 28 bm., w salach Hotelu Warszawskiego, zostaje przełożona o jeden dzień wcześniej, to znaczy na poniedziałek, dnia 27 lutego br. w sali „Tivoli“.

—** PRZY KOLE PRZYJACIÓŁ HARCEZY otworzyła się z inicjatywy P. dr. Lewickiej, dyrektorki gimn. żeńskiego, sekcja opieki nad drużynami żeńskimi. Jako delegowane do Głównego Zarządu K. P. H. wybrano P. Starościne Ossowska, p. Marię Josse i P. Stanisławę Kielewską.

Ruch towarzyszy.

—** ZEBRANIE TOW. KUPCÓW SAMODZIELNYCH w Grudniadzu odbędzie się jutro, t. j. w środę, dnia 22 bm. o godz. 8 wieczorem w lokalu Banku Handlowego. Na porządku dziennym sprawa ustawy przemysłowej oraz odczyt Syndyka Izby P. H. p. Fiedlera. O liczny udział członków uprasza Zarząd.

Z Pomorza.

SZKOŁA MORSKA W TCZEWIE przesyła następujące pismo: Szanowny Panie Redaktorze! Wobec artykułu, umieszczonego w „Pielgrzymie“ i „Dzienniku Tczewskim“, dotyczącego balu Szkoły Morskiej, Komitet komunikuje niniejszem, że przykry fakt umieszczenia ogłoszenia o balu również w niemieckim hakatystycznym piśmie był wynikiem niedopatrzności Komitetu, który polecił jednemu z młodszych swych członków, niedawno przybyłemu na Pomorze i zupełnie nieobznajomionemu z tutejszymi stosunkami, umieścić odośno ogłoszenia w miejscowych pismach, nie przypuszczając, aby to ogłoszenie oprócz „Dziennika Tczewskiego“ i „Gazety Gdańskiej“ mogło się również dostać do „Dirschauer Zeitung“.

Nie chcąc, aby społeczeństwo zostało przy mylnej o nas opinii, i nie mogąc zrzec się całkowitej odpowiedzialności za

dokonany fakt, Komitet uprzejmie uprasza o umieszczenie powyższego sprostowania w Pańskim poczytnym piśmie.

Zalążając wyrazy poważania, pozostaje za Komitet:

F. Bielski.

—** MNISZEK. (I. rocznica Sokoła.) Towarzystwo gim. Sokół w Mniszku obchodziło zeszłej niedzieli swą pierwszą rocznicę na sali p. Mentza. Obchód rozpoczęto o godz. 6 i pół krótkim przemówieniem prezesa druha Górskiego. Następnie pięknie przemówił wójt p. Kozłowski, który w wymownych słowach przedstawił wybranym wniosło zadanie Sokoła, poczem w imieniu gniazda serdecznie powitał zebranych delegatów i gości druha redaktor Rakowski jako delegat gniazda grudniadzkiego złożył w im. tegoż najszerzej życzenia dla gniazda w Mniszku. Takie życzenia złożył w imieniu gniazda gniewskiego druha podnaczelnik Szreder z Gniewu.

Następnie wcale dobrze odegrano sztukę „Karpaccy Górale“, poczem nastąpiły popisy gimnastyczne a to: młodzieży żeńskiej z chorągiewkami i chłopców z laskami. Drużyna z Grudniadza przedstawiła kilka okazowych ćwiczeń na sprzętach, które ogólnie się podobały, co uwiidatniło się w oklaskach.

Ćwiczeniami kierował naczelnik Rubeżewski, który uznaniem za tak energiczne działanie w naszym Mniszku.

Pochwalić trzeba pp. Chudzińskich; wszyscy bowiem tak maż jak żona, 3 córki i synek ćwiczą w Sokole. Oby takich Chudzińskich bardzo wiele było, oby wszyscy zechcieli ich naśladować i nie tylko byli w Sokole, ale by ćwiczyli, by uprawiali gimnastykę tak potrzebną w wychowaniu fizycznym naszej młodzieży.

Z całej Polski.

—** POZNAŃ. (Aresztowanie w szafie.) W ciągu tygodniu przyaresztowała policja dyrektora Lloyd Wielkopolskiego p. Chudziaka w własnym mieszkaniu. Poszukiwany był on przez policję od czasu aresztowania Dziubińskiego. Znamiennym jest, że policja miała znaleźć go ukrytego w szafie od książek. Policji nie wystarczyło jednak to schowanie, więc zabrała go do siebie.

—** SPYTKOWICE. (Niezwyczajnie bezczelny napad bandycki na plebanję.) Dnia 14 u. m. koło godz. 7 wieczorem w Talczowicach obok Spytkowic w powiecie oświęcimskim napadło na plebanję trzech bandytów, uzbrojonych w rewolwery. — Bandyci steroryzowali najpierw rewolwerami służbę, następnie stanął jeden na czatach przed domem, drugi zaś w kuchni, ażeby służba przypadkiem nie wydała się.

Trzeci bandyta wpał do pokoju księdza a zastawszy go modlącego się, przyłożył rewolwer do skroni i zażądał wydania pieniędzy.

Po krótkiej wymianie zdań między plebanem a bandytą, padły cztery strzały w stronę księdza, z których dwa trafiły go w brzuch, dalsze zaś dwa raniły go w nogi. Rana, zadana w brzuch, jest śmiertelna.

Podczas trzeleniny jedna z służących wybiegła na pole i zaczęła wołać ratunku. Bandyta, stojący na straży przed plebanją, słysząc krzyk służącej, dał reszcie bandytów znak i wystrzelał z rewolweru, aby uciekli. Zaalarmowani bandyci zbiegli, niczego nie zrabowawszy.

Powiadomiony o tym niezwykle bezczelnym napadzie bandyckim posterunek Policji Państwowej, wdrożył energiczne dochodzenie, celem ujęcia sprawców.

—** KRAKÓW. (Aresztowanie agitatora bolszewickiego.) Na dworcu kolejowym aresztowano niejakiego Abrahama Liblicha lat 23, który w pociągu zdążającym do Krakowa wygłaszał mowy antypaństwowe, atakując gwałtownie ustrój państwowy i rząd oraz chwalał rządy bolszewickie w Rosji. Agitator bolszewicki tylko z trudem uniknął doraźnej kary z rak jadących pasażerów, którzy po przybyciu pociągu do Krakowa oddali niefortunemu mówcy w ręce policji.

—** LWÓW. (Zastrzelenie żołnierza.) W szpitalu epidemicznym przy ul. Kleparowskiej zastrzelił przypadkowo sz. Aron Reichenberg sz. Franciszka Krzeskiego.

(Kradzieże.) Ze sklepu kuśnierskiego Elki Feuerstein, przy ul. Rzeźnickiej l. 3. skradziono futro wartości 400 000 mk. — Na przestrzemi w Lwów—Sknilów skradziono w pociągu pasażerów W. Pawlikowiczowi złoty zegarek z łańcuszkiem wartości 200 000 mk. — W mieszkaniu hr. Diederuszyckiego przy ul. Kurkowej l. 15, skradziono na szkodę właściciela mieszkania papiery ważne i gotówkę 30 000 mk.

Odpowiedzi od Redakcji.

— Jednej z prenumerantek. Dlaczego bez podania nazgi, na które najzupełniej się godzimy. Urzędnik-Polak w życiu swem zewnętrznym winien niewątpliwie, wysoko cenić nie tylko swą osobistą godność, ale i charakter swego stanowiska.

— Do M. Tarpna. Sprawę zbadamy i zajmijmy następnie stanowisko, o którym Pana poinformujemy.

SPORT.

Kupiectwo a Sokolstwo.

Kupiectwo nasze na Pomorzu jest i było i dał Boże pozostanie na wskoś patriotyczne, a to dlatego, że wyszło ono z prawych i zacnych Polaków, a wspierane było jedynie przez ogół polski, który na Pomorzu szedł wedle hasła: „swój do swego!“, lecz niestety, nie zawsze „po swoje“.

Sokół to drugi taki czynnik, który opierał się właśnie na tych wyrobionych jednostkach po naszych miastach i trzaskach.

Jeżeli chcemy, by nasza młodzież kupiecka była zdrowa szczerze, ale i duchowo, to musimy ją zachęcać do uczeszczenia na ćwiczenia. By się to stać mogło, trzeba żądać wprost od kupca, by się zapisał na członka, tak koniecznego potrzebnego Towarzystwa jakim jest niewątpliwie Sokół, by sam szef szedł dobrym przykładem swemu personalowi, a i uczniom. Takim wzorem dla naszego kupiectwa stawić można dyrektora Poznańskiego Banku Ubezpieczeń w Grudniadzu, którego personal tak męski jak i żeński należy do Sokoła, a nawet wybitny bierze udział w ruchu sokolim.

Mówią niektórzy pp. kupcy, że mimo wszystkiego ujema czasu dla młodzieży kupieckiej, by uczeszczała

na ćwiczenia sokołe, ma bowiem szkołę handlową, lekarską itp. Pochwalamy całym sercem zabiegi ze młodzieżą naszą się kształci, że się pilnie uczy, ale nie wolno nam zapominać o gimnastyce, która nieodzownie potrzebna właśnie temu młodzieńcowi kupieckiemu. Zdrowie bowiem to klejnot nieskończony, utracić je możemy, o ile racjonalnie niepielegnować go nie będziemy. Lekarstwem najlepszym, znakomitem ku temu jest gimnastyka.

Niechaj zbrożenie nasze dążenia Sokole kupiectwo nasze, poprze usiłowania nasze i wstąpi do Sokoła, zachęcając gorąco swój personal, swych uczni do wstępowania w szeregi naszego ptaka Sokoła. Sokół.

ZAWODY NARCIARSKIE W ZAKOPANEM.

Zakopane. (AW.) Pierwszy dzień międzynarodowych zawodów narciarskich obejmował zgodnie z programem bieg seniorów I i II kl. przy udziale 5000 widzów.

Ogółem zgłosiło się 95 współzawodników, w tem 7 kobiet. Z Czechosłowacji przybyło 19, z Jugosławii 2, ze strony polskiej brali udział członkowie Akademickiego Związku Sportowego Sekcja Narciarska Tow. Tatrzańskiego, Sekcja Narciarska Iwowskiego Klubu Czarnych.

Współzawodnicy czescy reprezentowali Czechosłowacki Związek Narciarski oraz Karnathenverein, złożony z Niem-

ców i Słowaków. Pozatem przybyli przedstawiciele 2 klubów sportowych jugosłowiańskich z Zarzemia. Z ramienia władz państwowych obecni byli generał Szepetcki jako przedstawiciel Naczelnika Państwa, generał Jasiński jako przedstawiciel Min. S. W. oraz Min. Zdrowia.

Początkowo pogoda sprzyjała biegowi, później spadł obfity śnieg. Tor dość lepki i ciężki zapadał się miejscami. Długość toru wynosiła 15 km. przy największym wzniesieniu 1100 metrów. Bieg rozpoczął się o godz. 2 po poł. na Kasprosep, podążając przez Halę Gasienicowa, Dolinę Strężyńska, Górna Bystre i Antolówki.

U startu stanęło 85 uczestników, do mety dobiegło 50. Jeden z najlepszych polskich narciarzy prof. Franciszek Bujak, który miał poważne szanse, zwichnął nogę, wobec czego nie mógł dobiec.

Pierwszym przybył do mety węgier Thorn-Alaga z Karpatenvereinu (37 min. 2 sekundy), jako drugi Kalkowsky Czechosło. Zw. Narc.) (44 min. 11 sek.), dalej Andrzej Krepitowski.

Z biegu seniorów II klasy pierwszy przybył Ezlinka (Czechosł. Zw. Narc.), — drugi Czarniak (Pol. Zw. Narc.)

Dziś (w poniedziałek) zgodnie z programem odbędzie się skoki.

Rolnictwo-Przemysł-Handel-Praca.

— **ZWIĄZEK PRACODAWCÓW NA POMORZE** zbiera się — jak się dowiadujemy — jutrzejszej środy w Grudziądzu. Przedmiotem obrad będą aktualne sprawy drożyzny i żądań podwyżki płac ze strony robotników.

— **** CUKIER TANIEJE?** Warszawskie dzienniki donoszą, że w wielu sklepach warszawskich sprzedawano cukier po znizonych cenach i to po 260 mk. za funt.

IV. Międzynarodowy Targ Wzorów Towarowych w Pradze odbędzie się od 12--19 marca b. r. Uczestnicy z Polski korzystają ze zniżek 75 proc. opłaty wizowej, 33 proc. ceny przejazdu na kolejach czesko-słowackich. Blisze informacje udziela i legitymacje dla uczestników wydaje na Poznańskie, Pomorze i Gdańsk Konsulat Republiki Czesko-Słowackiej w Poznaniu (Plac Sapieżyński 8).

— **Targ Ługduński.** w czasie od 1 do 15 marca b. r. b. otwarta będzie w Ługdunie (Lyonie) wiosenna wystawa Targu Ługduńskiego.

We współczesnej dobie największy ten Targ, z roku na rok zdobywa sobie coraz więcej wystawców i coraz większe wpływy i uznanie w sferach handlowych i przemysłowych zachodniej Europy.

Wiosenna wystawa Targu obejmuje następujące artykuły: materiały do ogrzewania i oświetlenia, artykuły elektrotechniczne, chemiczno-farmaceutyczne, przemysł chemiczny wogóle, przyrządy chirurgiczne, do badań bakteriologicznych i materj. opatrunkowe, urządzenia kościelne, przedmioty kultu religijnego, obrazy kościelne, książki do nabożeństwa, witraże, przemysł jedwabniczy z jedwabiu naturalnego i sztucznego, kuśnierstwo i futra, kapelusze męskie i damskie, rysunki i modele, konfekcja męska i dziecienna, bielizna i krawiectwo, koronkarstwo i hafciarstwo, trykotowe wyroby, rekawicznikarstwo, parasole, parasolki, nici, igły itd., przemysł wełniany, konopny, bawełniany, lniany i włókienny, umeblowanie, instrumenty i wydawnictwa muzyczne, obuwie, garbarstwo, pasy, białoskórnictwo, galanteria skórzana, siodlarstwo, artykuły podróżnicze, ceramika, kryształ, fajanse, garncarstwo, wyroby ze szkła, perfumy i ich surowce, zabawki, wyroby celulozowe, produkty rolnicze, kwiaty, rośliny, syndykaty i stowarzyszenia rolnicze, artykuły spożywcze stałe i płynne, maszyny i narzędzia rolnicze, papier i tektura, wyroby z papieru, maszyny do pisania, aparaty i przyrządy fotograficzne i kinematograficzne, publikacje, książki, automobile i rowery, biżuterja, drogie kamienie,

metale szlachetne, zegary, środki lokomocji i artykuły turystyczne, broń, maszynv hafciarskie artykuły sportowe, rybołówstwa.

Niezależnie od wiosennej wystawy rok rocznie odbywa się i jesienna wystawa Targu, w czasie od 1 do 15 października, obejmująca pozostałe, a wyżej nie wymienione działy przemysłu i handlu.

Bliszych informacji o wystawach, zwiedzaniu i uczestnictwie w Targu Ługduńskim udziela Izba Handlowa Polsko-Francuska, Warszawa, Szkolna 10.

— **Projekt nowej reglamentacji handlu zagranicznego.** W związku z zamierzeniem dalszego ograniczenia reglamentacji handlu zagranicznego Ministerjum Przemysłu i Handlu przesało na ręce Marszałka Sejmu, przyjęty przez Radę Ministrów, projekt ustawy w przedmiocie upoważnienia Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu do ograniczenia przywozu wywozu i przewozu tranzytowego towarów. Dotychczasowa reglamentacja handlu zagranicznego odbywa się na podstawie ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o obrocie towarowym z zagranicą, przeto ograniczenie tej reglamentacji i przejście do wolnego handlu musi być przeprowadzone drogą ustawodawczą.

Według projektu ustawy Minister Przemysłu i Handlu oraz Skarbu otrzymuje pełnomocnictwo do wydawania w porozumieniu z zainteresowanymi ministerstwami rozporządzeń w przedmiocie przywozu, wywozu i przewozu tranzytowego towarów, ustanawiania opłat wywozowych oraz unormowania handlowego obrotu pogranicznego. Minister Skarbu może żądać, aby pewne partie towarów zwolnionych do wywozu, były sprzedane za walutę obcą. Towary przywiezione bez pozwolenia i zgłoszone urzędowi winny być niezwłocznie wysłane z powrotem zagranicę. Wykraczający przeciwko zakazom przywozu, wywozu i przewozu podlegają karze pieniężnej do wysokości wartości towaru lub pozbawieniu wolności do 1 roku, zaś ponadto mogą być pozbawienia uprawnienia do wykonywania handlu lub przemysłu na czas do 5 lat.

Z chwilą uchwalenia przez Sejm powyższego projektu ustawy straci moc obowiązującą dotychczasowa ustawa z dn. 15 lipca 1920 r. o obrocie towarowym z zagranicą oraz zostanie zniesiony Główny Urząd Przywozu i Wywozu.

— **Sprawa reformy rolnej.** Jak przeprowadza się reformę rolną w b. zaborze rosyjskim, świadczy artykuł, umieszczony pod tytułem „Metoda osaczenia“ w „Kurj. Warsz.“

Autor artykułu, p. J. Stecki rzuca garść światła na sprawę reformy rolnej, która i dla mieszkańców miast nie jest bez kolosalnego znaczenia. Zdawać by się mogło, że Witos i jego adherentom chodziło o to, aby ziemia jaknajrychlej przechodziła w ręce drobnych rolników. Należałoby więc wszelkimi siłami popierać parcelację dobrowolną. Cóż jednak o dzieje? Główny Urząd Ziemi, obsadzony przez samych witosowców, do parcelacji takiej nie dopuszcza. Zdarza się więc, że właściciel 1000 morgowego majątku, zniszczonego przez wojnę, chce rozparcelować 100 morgów dla zdobycia kapitału na odbudowę, meljoracje i nakłady zmierzające do podniesienia produkcji. Główny Urząd Ziemi odpowiada mu złośliwie, że może oddać tylko cały majątek na parcelację za pośrednictwem tego urzędu lub niech prowadzi nadal kłosa, niewłaściwą, bo pozbawioną ulepszeń gospodarke. Nie korzysta na tem drobny rolnik, który posiada teraz gotówkę i chętnie by ziemię nabył, nie czekając na przyszłe uszczerbienie rządowe. Traci na tem produkcja rolna, zmniejsza się ilość zboża, wzrasta natomiast drożyzna i wszystkie jej skutki, znane przedewszystkiem w miastach. Z postępowania Głównego Urzędu Ziemi widocznem jest, że nie chodzi tutaj o jakąś „sprawiedliwość dziejową“, nawet o zaspokojenie głodu ziemi, lecz wyłącznie celem jest pielegnowanie się biurokratyzmu.

Kupcy!

Strona „Handel i przemysł“ zawiera cenne wiadomości.

Drukarnia Pomorska Tow. Akc. Grudziądz.
Za redakcję: Izidor Sredzki.

Drukarnia Pomorska Tow. Akc.

Grudziądz, Groblowa 29/31.

Wykonuje wszelkie druki dla urzędów

handlu, przemysłu i prywatnych.

Specjalność: masowe nakłady, Numerowane bloczki dla kelnerów, domów towarowych, bilety teatralne, do kinematografów itd.

Akcje:

4 maszyny rotacyjne - 10 pospiesznych, własna introligatornia. Bogato zaopatrzonego skład papieru.

W sobotę dnia 18 lutego o godz. pół do 6-tej po poł. zasnął w Bogu po długiej i ciężkiej, cierpliwie znoszonej chorobie, opatrzony św. Sakramentami mój najkochańszy i najdroższy mąż

śp. Leonard Gierszewski

przeżywszy lat 38, o czym donosi krewnym, znajomym i życzliwym w ciężkim smutku pogrążona

żona Honorata Gierszewska

z domu Mueller

Grudziądz, 20 lutego 1922 r.

Pogrzeb odbędzie się w środę 22 bm. o godz. 9 przed poł. z domu żałoby Mickiewicza nr. 6 do kościoła farnego a następnie spłaszczenie zwłok do grobu na cmentarzu w parku miejskim

Telefon 728.

Telefon 728.

Biuro Dzienników, Ogłoszeń i Reklam

„Reklama Pomorska”

Grudziądz,

przeniesione zostało na ul. Rynek nr. 19

czynne codziennie od godz. 9-1 i od 3-6 p.p.

Sp. zedaż różn. ch majątków
wiel. domów i sklepów itp.

Nr. telefonu
84 - 85.

Najwyższej Szanowni Klienci
donosimy uprzejmie że z
dnem 15 lutego br.

Adr. telegraf.
„CERES” Leszno

powiększyliśmy nasze przedsiębiorstwo otwierając specjalny

DZIAŁ HANDLOWY

którego zadaniem będzie dostarczyć naszej stałej klienteli w każdej ilości:

WĘGIEL w gat. grubo, kostka I, II, orzech I, II, III, niesortowany, pospółkę i miat

KOKS hutniczy, CEMENT portlandzki, WAPNO z pierwszorzędnych wapienników, SZTUCZNE NAWOZY krajowe i zagraniczne w wszystkich gat. oraz SMARY, OLIWY, TŁUSZCZE znane ze swej jakości.

W celu przyspieszenia dostawy prosimy o odwrotne zaszczytowanie nas swoimi zleceniami 515

DZIAŁ HANDLOWY

Towarzystwo Akcyjne

Adr. telegraf.
„CERES” Leszno

Bank Zbożowy „CERES”
Leszno ul. Dworcowa 11

Nr. telefonu
84 - 85.

Wetne

praną i niepraną kupuje każdą ilość i prosi o ofertę z próbkami.

Tow. Handlowe „Sast”

TORUŃ, ulica Szeroka nr. 28.
telefony 129 i 132.

Polski Dom Handl. w Grodnie

Brygidzka 7. Telefon 247.

Adres telegraficzny: Polhandel Grodno.

Dostarczamy każdą ilość siana prasowanego pierwszej jakości, i słomy po cenach umiarkow. i na dogodnych warunkach płatniczych.

Okowite (surówkę)

kupuje bieżąco za gotówkę

Rektyfikacja Spirytusu w Toruniu

dawn. M. HENIUS.

Oferty proszę kierować do centrali firmy

ARTUR GAEDE w Poznaniu,
Św. Wojciech 29/30. ♦♦ Telef. 5282 i 4127.

Pasta do obuwia

WYRÓB
NIEPRZEŚCIGNIONEJ
JAKOŚCI
I NAJTAŃSZY W UŻYCIU!

SPRÓBUJ I UŻYWAJ ZAWSZE

HA-ES-ES

Biała Oberża za Wisłą.

Dnia 21 lutego r. b. odbędzie się ostatnia zabawa karnawałowa na którą uprzejmie zaprasza

Początek o godz. 6 tej. P. Salczyński gospodarz

Hotel Polski i Kasyno

we wtorek, dnia 21 lutego 1922 odbędzie się pierwszy

ZABAWA PIWNA

(Bocktierfest)

Ocieple kisłki i różne niespodzianki. Ordery i kapturki nabywać można po cenach zakupu „Ewent. nastąpi wykazanie kozła”, ogólnie znana dobrotowa muzyka. 528

O łaskawe przybycie uprasza gospodarz.
Plac 23 Stycznia I i Toruńska 3

Biała Oberża za Wisłą.

w czwartek 23 lutego odbędzie się

WIELKA ZABAWA GOSPODARZY

na którą W. P. uprzejmie zaprasza P. Salczyński, gospodarz.

Początek o godz. 6-tej. 522

KONKURS.

Mag. strata m. Grudziądz wypisuje stanowisko inżyniera robót podziemnych.

Otwarty z życiorysem i uwierzytelnionymi od pisami świadectw należy skierować do Mag. strata m. Grudziądz. WYDZIAŁ PREZYDJALNY.

Dobra egzystencja.

Palarnia kawy w większym mieście na Pomorzu pod korzystnymi warunkami zaraz do sprzedania. Do tego należy kompletne urządzenie biurowe, pakowni, koł, wóz i t. d. — Przy tem można małe mieszkanie objąć. Zgł. do Głosu Pomorskiego pod nr. 635.

Hotel Polski

Plac 23 stycznia I poszukuje pierwszorzęd. Trio (fortepian, skrzypce i wiolonczelo)

Fortepianista musi równocześnie akompaniować do śpiewu. 523 Szydlik.

Baczność!

Mój sklep modniarski przeniosłam z ulicy 3-go Maja nr. 18 na ulicę Toruńską nr. 14.

Polecam mój wielki wybór jedwabnych, słonianych i z tasma kapeluszy, również przyjmuję stare kapelusze do przezieleniania po niskich cenach.

Sklep modniarski ulica Toruńska nr. 14 Monika Rezmer.

Baczność panie! Sezon w drodze, kapelusze czas zmienić. Do Krzemieńskiej zagładniecie, nie trz. ba się lenić. Przy Fortecznej nr. trzeci, modystki paryskiej. Dostaniecie kapelusik w cenie bardzo niskiej i przeróbki z szykiem gustem, jej specjalnością. Ubierzecie piękne główki tanio i z łatwością.

STARY PAPIER
drzewo świerkowe i papiernicze
zakupuje
„Wielkopolska Papiernia” T.A.
BYDGOSZCZ.

Szanownej Publiczności miasta i okolicy Grudziądz donoszę uprzejmie że z dniem 22 bm. przejmuję od p. Pelki

skład mięsa i kiszek przy ul. Rządowej nr. 7.

Proszę o poparcie mego przedsiębiorstwa, polecam się łaskawym względem Szanownej Publiczności

Z poważaniem Franciszek Listewnik

Kupuj każdą ilość butelek od wina czerwonego i reńskiego

Tiburtius i Szałeckki Rynek 7 Tel. 732. Suche drzewo osalowe, szczypty, okra chróst, sprzedaje tylko wagonami Br. Ołga, Grudziądz ulica Grohłowa nr. 20. — Telefon 410.

Ostrzegam

przed kupnem obrączki ślubnej za eżemiej A. C. (900 stempl.) gdyż pochodzi z kradzieży. Wiadomość za wynagrodzeniem do Administracji „Głosu Pomorskiego”.

Chłopcy i dziewczęta wolne od szkoły mogą się zgłosić od 3-4 godz po południu.

Drnkarnia Pomorska. Potrzebna niańka. Dobre miejsce, pensja wysoka. Wiadomość Pysewska, akuszerka, Łaskowicka 12.

Krawcowa przyjmuje do szycia płaszcze kostiumy suknie Koszarowa 20 w podw. 1. of. potrzebne uczenie Krasnicka. 640] 2 pieszowe 648 kanapy i jedna kuźnia polowa na sprzedaż. Nadgórna 26, 1 p. prawo. KROWA wysoko ciekna do sprzedania 644 Lipowa 63.

536
Potrzebny stróż nocny Kwidzińska 4/5.

Starsza gospodyni z dootr. świadectwami poszukuje samodzielnej posady w Grudziądzu lub na wsi. Of. do Głosu Pomorskiego pod nr 445.

UCZENNICA znająca język polski i niemiecki potrzebna zaraz lub później.

Helena Röder — Skład papieru — ul. Kwidzińska 24

Sprzedam lub wydzierżawię magazyn 2 pokoje z kuchnią CAFFT. Linowa 24. 636

NICI korzystnie zakupuje się hurtownie w Wyworn. Nici - Poznań, Św. Marcina 56.- tel. 2031

Baczność stolarze i kupcy drzewni!!

Mam większą ilość użytkowych olszy na sprzedaż. Warunki sprzedaży na miejscu. Zuloz. przyjm. Wołoch Koprowski, Gutowo wieś pow. Brodnica. (519)

Sieczkę i torf sprzedajemy hurtowo i detalicznie „Grudziądzka Spółka Przewozowa” B-cia Rosińska Trynkowa 3. tel. 81. 639

Inteligentny młodzieniec poszukuje meblowa.

pokoju w pobliżu „Drukarai Pomorskiej” Of. do adm. Gł. Pom. pod „K. G.”

Inteligentny, spokojny młodzieniec poszukuje od 18 br. pokoju mebl.

ewentl. z torf. wozem, tylko u szczeru o skiej rodziny. Łask. zgłoszenia wraz z ceną pod Br. P. do ekspedycji Głosu Pomorskiego Zgubiono kartę demobilizacyjną na nazw. Maksym Szymelowski 63 p.p. komp. techn. w Toruniu. zgubiona została dnia 2. w sali Elżj. upraszam o zwrot takiej na Plac Przemowy 1. 638